

การศึกษาและวิจัย เสียงที่ดีของเครื่องดนตรีประเภทฮอร์น สำหรับยุคปัจจุบัน

STUDY AND RESEARCH OF GOOD HORN SOUND FOR PRESENT DAY.

กฤษณ์ วิกอร์วงษ์วนิช

KRIT VIKORNVONGVANICH

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

WESTERN MUSIC DEPARTMENT, FACULTY OF FINE ARTS, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่อง การศึกษาและวิจัย เสียงที่ดีของเครื่องดนตรีประเภทฮอร์น สำหรับยุคปัจจุบัน เกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์การสอน และการแสดงของผู้วิจัยเอง ซึ่งที่ผ่านมาพบปัญหาหลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้นกับนักเรียน สิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างหนึ่งในการเล่นฮอร์นคือ การสร้างเสียงออกมาให้ได้ดี ผู้วิจัยจึงตั้งใจอยากจะทำให้มีการศึกษาถึงเรื่องของเสียงฮอร์นที่ดีเพื่อที่จะหาข้อมูลที่มีความเป็นกลางและเชื่อถือได้ สำหรับนำไปใช้ในการสอนและการฝึกฮอร์นต่อไป

ฮอร์นได้ถูกขนานนามว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีความยากในการเล่นมากที่สุดเครื่องหนึ่งซึ่งยากไม่แพ้ความยากของเครื่องสายเลย และเอกลักษณ์ที่สำคัญของฮอร์นก็คือเรื่องของเสียง ฮอร์นให้เสียงที่ไพเราะ นุ่มนวล กังวาน อบอุ่น และยิ่งใหญ่ ซึ่งผู้เล่นต้องมีความสามารถที่จะสร้างเสียงในลักษณะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่ด้วยปัจจัยของเครื่องที่มีน้ำหนักที่หนักมาก ท่อของเครื่องที่ยาวมาก ประมาณ 4-6 เมตร และปลายลำโพงที่ใหญ่มาก ซึ่งเป็นธรรมชาติของเครื่องดนตรีชนิดนี้ ผู้เล่นที่ไม่ตระหนักถึงธรรมชาติของเครื่องจะไม่ใช่ความสามารถอย่างเต็มที่ในการฝึกซ้อม และเป็นอุปสรรคที่ทำให้ผู้เล่นส่วนใหญ่ไม่สามารถสร้างเสียงที่ดีได้ และไม่สามารถพัฒนาเทคนิคการเล่นต่าง ๆ ให้ได้ดีผลสรุปที่ได้จากงานวิจัยในเรื่องของเสียงฮอร์นที่ดีคือเสียงของฮอร์นที่ดีควรที่จะต้องมีความสมบูรณ์ดังต่อไปนี้ เป็นเสียงที่มีความกลม หนึ่ง มีมิติ มีความลึก ไม่สั้นมีแกนเสียง มีโอเวอร์โทน (overtone) มีโฟกัส (focus) (เสียงไม่แบน และไม่เบะ) มีความกังวาน ชัด มีมวล ฟังแล้วไพเราะ รู้สึกสบาย ไม่อึดอัด ได้ยินในที่ไกล ๆ ฟังแล้วต้องรู้สึกว่าเป็นเสียงฮอร์น ไม่เหมือนเสียงทรัมเปต และมีคุณภาพ

คำสำคัญ: ฮอร์น / เสียงที่ดี / เสียงประเภท Dark tone / เสียงประเภท Bright tone

Abstract

The research "Study and research of good horn sound for present day" was motivated by the researcher's teaching and performing horn experiences on how to make a good horn sound, which is always one of the main concerns of horn playing. Consequently, the researcher was determined to study about how to make a good horn sound and get a good and reliable result to share to horn teachers and students in town for effective use.

Horn has been named the orchestra's most difficult instrument. One of its unique characteristics is its sound, which is known for its beauty, delicateness, warmth, resonance and grandeur. A horn player must be able to produce many tone colors from his instrument. But due to the nature of this instrument that comes with a very small mouthpiece, a very long tube, approximately 4-6 meters, with a large bell

attached at the end; some players may overlook at these disadvantages and practice ineffectively. Thus, become an obstacle in developing techniques and tone quality.

After a long survey, all the information was collected, analyzed and summarized into a complete research.

The answer to the subject of this research can be described as: round, constant, dimensional, deep, stable, focused, with overtone, resonant, clear, rich, relax, beautiful, projective, horn-like sound, not like trumpet and with good quality.

Keywords: Horn / good sound / dark tone / bright tone

บทนำ

เครื่องดนตรีฮอร์นเป็นเครื่องดนตรีที่จัดอยู่ในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีวิวัฒนาการที่ยาวนานเริ่มต้นจากประเทศในทวีปยุโรปมากกว่า 500 ปีมาแล้ว และถูกนำมาใช้ในการบรรเลงดนตรีร่วมในวงดนตรีหลากหลายประเภท เช่น ในวงขนาดใหญ่ประเภทวงออร์เคสตรา วงประเภทแชมเบอร์ออร์เคสตรา วงแชมเบอร์ที่มีขนาดเล็กลงมา หรือใช้บรรเลงเดี่ยวร่วมกับวงขนาดใหญ่ ใช้บรรเลงเดี่ยวกับเปียโน ดนตรีที่ใช้บรรเลงส่วนใหญ่เป็นดนตรีประเภทคลาสสิก แต่ในยุคปัจจุบันยังมีการนำไปใช้ในการบรรเลงกับวงดนตรีแจ๊สอีกด้วย อีกทั้งยังนำไปใช้ในวงเครื่องเป่าประเภทวงโยธวาทิต ซึ่งเป็นที่นิยมเป็นวงดนตรีประจำโรงเรียนมัธยม และระดับอุดมศึกษาต่างๆทั่วประเทศ

ฮอร์นได้รับการจัดอันดับให้เป็นเครื่องดนตรีที่มีความยากในการเล่นมากที่สุดเครื่องหนึ่งซึ่งยากไม่แพ้ความยากของเครื่องสายเลย อาจจะเนื่องด้วยปัจจัยของเครื่องที่มีเม้าท์สปีสที่เล็กมาก ท่อของเครื่องที่ยาวมาก ประมาณ 4-6 เมตร และปลายลำโพงที่ใหญ่มาก ซึ่งเป็นธรรมชาติของเครื่องดนตรีชนิดนี้ น่าจะเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้เครื่องดนตรีชนิดนี้ถูกจัดให้เป็นเครื่องดนตรีที่เล่นยากมากเครื่องหนึ่ง ถ้ากล่าวถึงทฤษฎีทางสวนศาสตร์หรืออุทกศาสตร์แล้ว ผู้เล่นต้องเข้าใจหลักการที่ว่า ถ้าการควบคุมลมและการสั่นของปากในการเล่นออกมาดี กระแสเสียงก็จะพุ่งออกมาดี แต่ถ้าไม่การควบคุมลมและการสั่นของปากไม่สม่ำเสมอเสียงที่ได้ก็จะเป็นเสียงที่ฟังแล้วน่ารำคาญมากกว่า หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็น เสียงรบกวน (noise)นั่นเอง ผู้เล่นต้องเข้าใจหลักการและวิธีการควบคุมการเล่นให้ได้ เสน่ห์ที่เป็นจุดเด่นของฮอร์นคือเรื่องของเสียง ฮอร์นให้เสียงที่ นุ่มนวล ลึก กังวาน ยิ่งใหญ่ ในบางครั้งจินตนาการได้ถึง ท้องทุ่งอันกว้างไกลสุดตา และสามารถสร้างเสียงที่ แข็งแกร่ง ยิ่งใหญ่ ก้าวร้าว ทำให้จินตนาการถึงความฮึกเหิม การผจญภัย ชัยชนะ ด้วยความหลากหลายในการสร้างน้ำเสียงแบบต่างๆได้ ทำให้เป็นที่นิยมในกลุ่มนักประพันธ์เพลงสมัยปัจจุบันที่มักจะนำเสียงของฮอร์นไปใช้ในการประพันธ์เพลงประกอบภาพยนตร์เพื่อเป็นการเสริมบรรยากาศ สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ที่จะสามารถใช้เสียงฮอร์นมาร่วมพรรณนาได้

ปัจจุบันมีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้ความสนใจในการเล่นฮอร์นมากขึ้น เนื่องจากในวงเครื่องเป่าประเภทวงโยธวาทิตถ้าเป็นวงขนาดใหญ่จะมีฮอร์นอยู่ประจำวง อย่างน้อย 4 ตัว นักเรียนเหล่านี้จะมีอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งหลงใหลในเสียงอันไพเราะของฮอร์น มีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักเล่นฮอร์นอาชีพ และเลือกเรียนฮอร์นต่อในระดับอุดมศึกษา ก็มีมากขึ้นเรื่อยๆเมื่อเปรียบเทียบกับอีกหลายชนิดเครื่องดนตรีที่มีอยู่ในวงประเภทเดียวกัน

แต่เนื่องจากการเรียนการสอนฮอร์นในอดีตที่ผ่านมาในประเทศของเรา ครูที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางด้านฮอร์นมีน้อยมาก และมาตรฐานและความสามารถยังไม่สูงมากเมื่อเทียบกับประเทศเจ้าของวัฒนธรรม ทำให้การเรียนการสอนมีพัฒนาการที่ช้ามาก เรื่องของเสียงเป็นเรื่องที่สำคัญมากเรื่องหนึ่งที่ผู้เล่นต้องแสดงออกมาให้ได้เสียงที่ดี ซึ่งผู้เล่นทุกคนอยากได้เสียงที่ดี แต่เสียงที่ดีในความหมายของแต่ละครูผู้สอน และผู้เล่นเองช่างแตกต่างกันมากเหลือเกินในเวลาที่ยุติบายออกมา ผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจในการที่จะทำวิจัยเรื่องเสียงของ

ฮอร์นที่ดี เพื่อศึกษาและรวบรวมหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องถึงเสียงของฮอร์นที่ดีเพื่อนำมาเป็นข้อสรุปสำหรับการเรียนการสอนฮอร์นให้ได้ถึงการอธิบายถึงเสียงฮอร์นที่ดีได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาเสียงฮอร์นที่ดี
2. เพื่อจำแนกประเภทของเสียงฮอร์นประเภท Bright และ Dark
3. เพื่อศึกษาหาตัวอย่างการบรรเลงฮอร์นที่ดี
4. เพื่อศึกษาหาตัวอย่างการตีความบทเพลง Adagio and Allegro for horn op.71 ประพันธ์โดย Robert Schumann
5. เพื่อนำเสียงฮอร์นที่ดีไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีหลักการ และเหตุผลที่เชื่อถือได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้เป็นหัวข้อย่อยๆ เป็นขั้นตอนพร้อมรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สืบหาข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและนำมาใช้ในการทำวิจัยเบื้องต้น จนได้กรอบความคิดในการทำวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้จริงมากที่สุด โดยการเลือกบทเพลงสำหรับฮอร์นหนึ่งบทเพลงจากบันทึกการบรรเลง(CD) และเลือกผู้เล่นที่มีการบันทึกการบรรเลงระดับมืออาชีพ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ในรูปแบบการบรรเลงที่ต่างกันทั้งในเรื่องของเสียง การตีความ อารมณ์การแสดงที่ต่างกัน เพื่อที่จะนำไปให้ผู้ให้ข้อมูลได้ฟังและเก็บข้อมูลต่อไป

สำหรับบทเพลงที่เลือกมาเป็นบทเพลงสำหรับงานวิจัยคือ Adagio and Allegro for horn and piano in A flat, op. 71 ประพันธ์โดย Robert Schumann

เหตุผลที่เลือกบทเพลงบทนี้ เนื่องจากเป็นบทเพลงที่ต้องใช้ความสามารถของผู้เล่นที่สูงมาก ในบทเพลงมีทั้ง ท่อนช้า และ เร็ว อยู่ในเพลงเดียวกัน ใช้โน้ตตัวที่จัดว่าสูงมาก และต่ำมาก เกือบสุดความสามารถของเครื่อง ท่อนช้ามีประโยคเพลงที่ยาวมาก และมีการใช้เทคนิคที่เคลื่อนที่จากโน้ตเสียงต่ำไปหาสูง และสูงไปหาต่ำ ในช่วงเสียงที่กว้างมากถึง 2 ออกเตฟ ส่วนในท่อนเร็ว มีการใช้โน้ตที่สูง การตัดลิ้นที่เร็ว และอยู่ใน dynamic ที่ดังมากอยู่หลายๆที่ มีการใช้โน้ตเคลื่อนที่ในช่วงเสียงที่กว้าง และมีช่วงไดนามิกของเสียงดังในช่วงเสียงสูงหลายครั้ง บทเพลงนี้จึงเป็นเพลงที่รวมเอาเทคนิคการบรรเลงที่ยากหลายๆ อย่างรวมไว้ในเพลงเดียวกัน เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นบทเพลงที่จะนำมาทำวิจัยเป็นอย่างดี

2. เก็บข้อมูล

หลังจากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นและเลือกบทเพลงที่เหมาะสมได้แล้ว ก็ทำการติดต่อผู้ให้ข้อมูล ซึ่งทั้งหมดเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านดนตรี ที่เป็นนักเล่นฮอร์น ทั้งในระดับอุดมศึกษา และมี

อาชีพ รวมถึงนักดนตรี และนักประพันธ์เพลง และผู้ที่อยู่เบื้องหลังงานดนตรีที่มีประสบการณ์ที่ต้องมีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดนตรีชนิดนี้

3. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุป

หลังจากได้ข้อมูลทั้งหมดจากผู้ให้ข้อมูล ก็จะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสังเคราะห์และวิเคราะห์ แบ่งหัวข้อของข้อมูลที่ได้เป็นหมวดหมู่ และนำมาเป็นข้อสรุปของงานวิจัยต่อไป

4. นำไปเผยแพร่

เมื่องานวิจัยสำเร็จเรียบร้อย งานวิจัยไปเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ เช่น นำไปให้ผู้เล่นฮอร์นไปใช้โดยตรง นำไปให้ครูผู้สอนใช้ในการสอนโดยตรง นำผลงานลงตีพิมพ์ในวารสารของทางสถาบัน เผยแพร่ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้รับรู้ถึงข้อมูลและนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลซึ่งได้ฟัง บทเพลง Adagio and Allegro for horn and piano in A flat, op. 71 ประพันธ์โดย Robert Schumann ที่ผู้วิจัยได้เลือกบันทึกการบรรเลงทั้งหมด 8 ผู้บรรเลง และบันทึกลงซีดีให้ผู้ให้ข้อมูลได้นำไปฟัง ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลที่ได้ฟังบันทึกการบรรเลง 7 คน และ รวมถึงผู้ให้ข้อมูลในเรื่องของเสียงฮอร์นที่ดี ที่ไม่ได้ฟังแผ่นบันทึกการบรรเลงอีก 4 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์รายบุคคล และได้วิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากการตอบคำถามที่ตั้งไว้ จำแนกออกมาเป็นหัวข้อต่างๆได้ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงผลลัพธ์ที่ได้ในแง่ของความชอบ และไม่ชอบ จากการฟังบันทึกการบรรเลง Adagio and Allegro for horn and piano in A flat, op. 71 ประพันธ์โดย Robert Schumann ของผู้บรรเลง 8 คน จากจำนวนผู้ที่ฟังบันทึกการบรรเลงทั้งหมด 7 คน

ผู้บรรเลง	ชอบการบรรเลง	ไม่ชอบการบรรเลง	เสียงดี	หมายเหตุ
1 Radovan Vlatkovic	2		2	
2 David Pyatt	2			
3 Francis Orval	1			
4 Georges Barboteu		6		
5 Jeff Bryant	1		1	
6 John Ericson	1		1	
7 Gregory miller		1		
8 Wolfgang Tombock	2		3	

ตารางที่ 1 แสดงผลลัพธ์ที่ได้ในแง่ของความชอบ และไม่ชอบ

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเลือกการบรรเลงที่ตนเองชอบ และไม่ชอบ และผู้ที่มีเสียงที่ดี แตกต่างกันไปตามความพอใจของตนเอง และผลที่ได้ค่อนข้างกระจาย

ผลที่ได้คือ จำนวนผู้บรรเลงที่มีผู้ชอบมากที่สุดคือ ผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบเหมือนกัน 2 คน มี 3 ผู้บรรเลงคือ ผู้บรรเลงคนที่ 1 Radovan Vlatkovic

ผู้บรรเลงคนที่ 2 David Pyatt

ผู้บรรเลงคนที่ 8 Wolfgang Tombock

จำนวนผู้บรรเลงที่มีผู้ชอบมากที่สุดรองลงมาคือ ผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบ 1 คน มี 3 ผู้บรรเลงคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 3 Francis Orval

ผู้บรรเลงคนที่ 5 Jeff Bryant

ผู้บรรเลงคนที่ 6 John Ericson

จากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบเหมือนกัน 2 คน มี 3 ผู้บรรเลง และผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบการบรรเลง คนเดียว ก็มีอีก 3 ผู้บรรเลงที่ต่างกันออกไปอีก ผลที่ได้จึงแสดงให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่าความชอบในการบรรเลง (ในที่นี้รวมถึงทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะการบรรเลงที่มีเสียงที่ดีเท่านั้น แต่รวมถึง การบรรเลงที่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกได้ถึงความน่าสนใจของการบรรเลงทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคุณภาพเสียง จังหวะ ความดังเบา และการตีความบทเพลง เป็นต้น) ของแต่ละบุคคลไม่สามารถให้คำตอบออกมาในทิศทางเดียวกันได้ นั้นแสดงให้เห็นว่าแต่ละบุคคลมีความชอบในการบรรเลงที่แตกต่างกันออกไป

ในขณะที่ผลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลในการบรรเลงที่ไม่ชอบ มีมากถึง 6 คนในผู้บรรเลงคนเดียวกัน ก็คือ ผู้บรรเลงคนที่ 4 Georges Barboteu และผู้บรรเลงคนที่ 7 Gregory miller ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลไม่ชอบการบรรเลงอยู่ 1 คน ซึ่งข้อมูลโดยรวมที่ได้จากสาเหตุที่ไม่ชอบการบรรเลงคือ เสียงที่ผู้บรรเลงแสดงออกมาเป็นเสียงที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ชอบ แต่ไม่ได้กล่าวถึงการตีความบทเพลงมากนัก

ส่วนผลของผู้บรรเลงที่จัดอยู่ในกลุ่มผู้บรรเลงที่เสียงดี จากตัวอย่างที่ให้ผู้ให้ข้อมูลฟังทั้งหมด 8 ผู้บรรเลง ผลที่ได้มีความชัดเจนมากขึ้น คือ ผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบตรงกัน 3 คนคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 8 Wolfgang Tombock

ผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบตรงกัน 2 คน คือ

ผู้บรรเลงคนที่ 1 Radovan Vlatkovic

และผู้บรรเลงที่มีผู้ให้ข้อมูลชอบ 1 คน มีสองคนคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 5 Jeff Bryant

ผู้บรรเลงคนที่ 6 John Ericson

ข้อมูลจากตารางข้างต้นยังบอกได้อีกว่า ผู้บรรเลงที่ทั้งบรรเลงดี คือผู้ให้ข้อมูลชอบทั้งการบรรเลงและชอบทั้งเสียงดีด้วย มี 4 คนคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 8 Wolfgang Tombock ซึ่งมีผู้ชอบการบรรเลง 2 คน และชอบเสียง 3 คน

ผู้บรรเลงคนที่ 1 Radovan Vlatkovic มีผู้ชอบการบรรเลง 2 คน และชอบเสียง 2 คน

ผู้บรรเลงคนที่ 5 Jeff Bryant มีผู้ชอบการบรรเลง และชอบเสียง อย่างละหนึ่งคน

ผู้บรรเลงคนที่ 6 John Ericson มีผู้ชอบการบรรเลง และชอบเสียง อย่างละหนึ่งคน

จากการฟังบันทึกการบรรเลง **Adagio and Allegro for horn and piano in A flat, op. 71** ประพันธ์โดย **Robert Schumann** ของทั้ง 8 ผู้บรรเลง จากจำนวนผู้ที่ฟังบันทึกการบรรเลงทั้งหมด 7 คน

ผู้บรรเลง	เสียงประเภท Bright	เสียงประเภท Dark	หมายเหตุ
1 Radovan Vlatkovic	1		
2 David Pyatt		1	
3 Francis Orval		2	

4 Georges Barboteu	1		
5 Jeff Bryant		1	
6 John Ericson	2		
7 Gregory miller	1		
8 Wolfgang Tombock		2	

ตารางที่ 2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้ในแง่ของการจำแนกประเภทของเสียงประเภท Dark และเสียงประเภท Bright

จากผลลัพธ์ที่ได้จากการจำแนกประเภทของเสียง Dark tone และ Bright tone ที่ผู้ให้ข้อมูลได้เลือกไว้จากผู้บรรเลง ทั้ง 8 คน ผลที่ได้ออกมาไม่เฉพาะเจาะจงไปที่ผู้บรรเลงคนใดคนหนึ่งมากนัก ไม่มีผู้ให้ข้อมูลให้ผลที่ออกมาแล้ว ตรงกันมากกว่า 2 ผู้บรรเลงเลย

ในเสียงประเภท Bright tone ผู้บรรเลงที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความเป็นตรงกัน 2 คน มีเพียงคนเดียวคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 6 John Ericson

เสียงประเภท Bright tone ผู้บรรเลงที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็น เพียงคนเดียว มี 3 คนคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 1 Radovan Vlatkovic

ผู้บรรเลงคนที่ 4 Georges Barboteu

ผู้บรรเลงคนที่ 7 Gregory miller

ส่วนเสียงประเภท Dark tone ผู้บรรเลงที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความเป็นตรงกัน 2 คน มี 2 คนคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 3 Francis Orval

ผู้บรรเลงคนที่ 8 Wolfgang Tombock

เสียงประเภท Dark tone ผู้บรรเลงที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็น เพียงคนเดียว มี 2 คนคือ

ผู้บรรเลงคนที่ 2 David Pyatt

ผู้บรรเลงคนที่ 5 Jeff Bryant

ถึงแม้ว่าผลของการจำแนกเสียงของผู้บรรเลงแต่ละคนจะไม่มีผู้ให้ข้อมูลที่ให้นำหน้าไปให้ผู้บรรเลงคนใดคนหนึ่ง ที่จัดอยู่ในเสียงประเภททั้ง Bright tone และ Dark tone แต่ก็สามารถนำผลที่ได้ไปฟังและวิเคราะห์เพิ่มเติมต่อไปได้

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมได้ นำไปวิเคราะห์ พบว่าเราได้ข้อคิดเห็นที่เหมือนกันบ้าง แตกต่างกันออกไปในบางส่วนบ้าง และส่วนใหญ่ก็เป็นเนื้อหาที่เคยได้รับทราบจากการเรียนและการสอนฮอร์นที่เป็นเรื่องที่คุณสอนทุกท่านกล่าวถึงอยู่บ่อยๆ ซึ่งหลาย ๆ ส่วนก็เป็นเนื้อหาสาระที่น่าสนใจที่ไม่ค่อยมีคนพูดถึงบ่อยนัก ทำได้ข้อสรุปในแง่ของความคิดเห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนจะมีการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่อง แต่ละหัวข้อที่อาจจะเหมือนกันบ้างต่างกันบ้าง เนื่องมาจากพื้นฐานความเข้าใจดนตรี ประสบการณ์ทางดนตรีของแต่ละคนนั้น เรียบรู้และสะสมมานาน้อยไม่เท่ากัน และสิ่งที่ตนเองสนใจและให้ความสำคัญอยู่ในเวลาปัจจุบันนั้น ๆ ก็อาจจะไม่เหมือนกัน บางความเห็นอาจจะเป็นความคิดเห็นที่ฟังแล้วเป็นเรื่องที่ใคร ๆ ก็รู้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงก็ได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วทุกความคิดเห็นที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้มานั้น ล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในเรื่องของเสียงฮอร์นที่ดีทั้งสิ้น และทั้งหมดนี้จะทำให้ผู้นำไปใช้สามารถสร้างเสียงฮอร์นที่ดีได้ ในขณะที่เดียวกันผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดก็คือทั้ง ผู้ฟัง ผู้เล่น และ หรือผู้ใช้ ที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นส่วนประกอบที่มีสำคัญทางดนตรีมากทุกส่วน

ข้อมูลที่ได้จากทุกท่านจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้วิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ได้ในที่สุด ผู้วิจัยจึงแบ่งผลสรุปออกมาเป็นหัวข้อต่าง ๆ และในแต่ละหัวข้อจะเป็นใจความสำคัญที่สรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 เสียงของฮอร์นที่ดี

เสียงของฮอร์นที่ดี สามารถออกมาในลักษณะของเสียงที่แตกต่างกันไปตามแต่วิธีการสร้างเสียงของผู้เล่นนั้น ๆ ดังเช่นที่หลายท่านได้ยินได้ฟังจากบันทึกการบรรเลงต่าง ๆ สิ่ง que สรุปได้เกี่ยวกับเสียงฮอร์นที่ดี ข้อมูลจากงานวิจัยฉบับนี้สามารถบอกได้ว่าเสียงฮอร์นที่ดีควรมีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เป็นเสียงที่มีความกลม นิ่ง มีมิติ มีความลึก ไม่สั้น มีแกนเสียง มีโอเวอร์โทน (overtone) มีความกังวาน ชัด มีมวล มีโฟกัส (focus) (เสียงไม่บาน และไม่เบะ) ฟังแล้วไพเราะ รู้สึกสบายไม่อึดอัด ได้ยินในที่ไกล ๆ ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นว่าเล่นเป็นเสียงฮอร์น ฟังแล้วต้องรู้สึกว่าเป็นเสียงฮอร์น ไม่เหมือนเสียงทรัมเปท และมีคุณภาพ

5.1.2 เสียงประเภท Bright

เสียงประเภท Bright โดยทั่วไปเมื่อได้มีการสอบถามหรือแลกเปลี่ยนทัศนะในเรื่องของคุณลักษณะของเสียง จะให้ความเห็นที่เหมือนกันบ้างแตกต่างกันบ้าง ทำให้ไม่สามารถจะบอกได้ว่าเสียงประเภทนี้แท้จริงแล้วเป็นเช่นไรกันแน่ ข้อมูลจากงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่าเสียงประเภท Bright ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

แหลม ใส ชัดเจน โล่ง ไม่แน่น ไม่หนา เปิด มีโอเวอร์โทน (overtone) บาง มีช่วงความถี่สูงมาก เปรียบเทียบได้กับสีที่อ่อน มีความเป็นผู้หญิง เหมือนเสียงทรัมเปท ความสนุกสนาน ความสบาย ความคล่องแคล่ว

5.1.3 เสียงประเภท Dark

เสียงประเภท Dark ก็เช่นเดียวกันกับเสียงประเภท Bright โดยทั่วไปเมื่อได้มีการสอบถามหรือแลกเปลี่ยนทัศนะในเรื่องของคุณลักษณะของเสียง จะให้ความเห็นที่เหมือนกันบ้างแตกต่างกันบ้าง ทำให้ไม่สามารถจะบอกได้ว่าเสียงประเภทนี้แท้จริงแล้วเป็นเช่นไรกันแน่ ข้อมูลจากงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่าเสียงประเภท Dark ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ใหญ่ แน่น หนา ลึก ทึบ มีพลัง นวลเปรียบเทียบได้กับสีที่มีด หรือสีที่เข้ม ความมืดมัว มีคุณภาพของเสียงต่ำ ช่วงเสียงต่ำ ความอึดอัด ความก้าวร้าว เหมือนเสียงทรมโบน

5.1.4 การบรรเลงบทเพลง Adagio and Allegro for horn and piano in A flat, op. 71 ประพันธ์โดย

Robert Schumann

บทเพลง Adagio and Allegro บทนี้เป็นบทเพลงที่ผู้เล่นต้องใช้ความสามารถที่สูงมาก ต้องใช้ทักษะเทคนิค การตีความ ความเข้าใจบทเพลง ของผู้เล่นเป็นอย่างมาก จัดได้ว่าเป็นบทเพลงที่ยากมากบทเพลงหนึ่ง ข้อมูลจากงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่เล่นบทเพลงบทนี้ จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติต่างๆ เหล่านี้ ประกอบการซ้อม และการบรรเลง เพื่อให้ได้การบรรเลงที่สมบูรณ์แบบเหมาะสมกับลักษณะของบทเพลงมากที่สุด ดังต่อไปนี้

มีการตีความที่ดี ไพเราะ ความเป็นดนตรี เสียงดี ท่อนเร็วฟังแล้วเด็ดขาด หัวเสียงกับปลายเสียง เหมือนกัน มี character ของแต่ละท่อนชัดเจน ฟังแล้วมีมิติ มี tempo ที่พอดี ไม่เร็วหรือช้าเกินไป เป็นธรรมชาติ เล่นต่อเนื่อง ฟังแล้วสบาย ฟังแล้วรู้สึกสงบ เสียงเต็ม ฟังชัด ควบคุมการบรรเลงได้ดี ลื่นไหลดี ฟังแล้วเป็นธรรมชาติ ท่อน Allegro เล่นแล้วเป็น Allegro มีน้ำหนักดี เบา ชัดเจน จังหวะดี มีกำลัง เรียบ ไม่ฟังเกินไป นุ่มนวล กำลังดีสงบ นิ่ง ความเป็น 3 พยางค์ มี character ท่อนเร็ว ท่อนช้าที่ต่างกัน ฟังแล้ว flow มาก ลื่นไหลเหมาะกับท่อนเร็ว สามารถรักษาการบรรเลงทุกอย่าง ตั้งแต่ต้นจนจบได้ ควบคุมได้ทุกช่วง

ข้อเสนอแนะ

จากการทำงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งไปในเรื่องของเสียงฮอร์นที่ดี ถ้าเราอยากได้เสียงของฮอร์นที่ดี ผู้ฝึกควรต้องสร้างเสียงที่มีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง ซึ่งผลที่ได้มาจากการวิจัยเป็นผลที่น่าพอใจมาก ซึ่งผู้ที่จะนำไปใช้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง และนอกเหนือไปจากนั้น การฟังบันทึกการบรรเลงที่ดีก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมาก ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ก็ใช้วิธีให้ผู้ให้ข้อมูลฟังบันทึกการบรรเลงที่ดี แต่มีความแตกต่างกันในแง่ของเสียงของผู้บรรเลง การตีความบทเพลงของแต่ละคน และนำข้อมูลที่ได้มาเป็นตัวสรุปผล เช่นเดียวกัน การที่ผู้ฝึกเครื่องดนตรีคนใดก็ตามนอกเหนือจากนำคุณสมบัติต่างๆจากงานวิจัยนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้แล้ว ทุกคนไม่ควรละเลยการฟังดนตรีที่ดี รวมถึงการฟังการแสดงสด และการฟังผลงานบันทึกการบรรเลงที่ดี เพื่อนำไปเป็นตัวอย่างของเสียงที่ดี ซึ่งผู้ฝึกสามารถลอกเลียนแบบเสียงที่ตนเองชอบไปใช้ได้ รวมถึงการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพ ที่เราจะสามารถนำไปพัฒนาเพื่อให้ได้เสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่ดีได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ ชันศิริ. (2550). *ดุริยางคศิลป์ตะวันตก(เบื้องต้น)*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชแสง สุชะวันนะ. (2535). *สังคีตนิยม ว่าด้วย:ดนตรีตะวันตก*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- คมสันต์ วงศ์วรรณ. (2551). *ดนตรีตะวันตก*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2547). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2546). *สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). การศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอนคีย์บอร์ดเบื้องต้น โดยใช้วิธีการของโคตาย. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*. 16(1): 57-67.
- दनัย ลิมปदनัย. (2522). *ดนตรีแห่งชีวิต*. (พิมพ์ครั้งแรก). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟิเคอาร์ท
- รองศาสตราจารย์สุมาลี นิมนานุกาพ. (2533). *ดนตรีวิจักษณ์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

References

- Arnold, Denis. 1983. **The New Oxford Companion to Music**. New York : Oxford University Press.
- Baines, Anthony. 1993. **Brass Instruments: Their History and Development**. New York : Dover Publication.
- Baines, Anthony. 1992. **The Oxford Companion to Musical Instruments**. New York : Oxford University Press.
- Farkas, Philip. 1956. **The Art of French Horn Playing**. U.S.A. : Summy-Birchard Music.
- Franz, Oskar. **Complete Method for the French Horn**. New York : Carl Fischer
- Humphries, John. 2000. **The Early Horn A Practical Guide**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Kamien, Roger. 1992. **Music and Appreciation**. International edition : McGraw-Hill, Inc.
- Kanthasiri, Kovit. 2007. **Western Music (Beginning)**. 1st Edition. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Limpadanai, Danai. 1979. **Music of life**. 1st Edition : Bangkok : Graphic Art Press.
- Morley-Pegge, Reginald. 1978. **The French horn: Some Notes on the Evolution of the Instrument and of its Technique**, 2nd ed. London : Ernest Benn Limited.
- Nimmanupap, Sumalee. 1990. **Music Appreciation**. Bangkok : Ramkamhaeng University Press.
- Ree Wekre, Froydis. 1994. **Thoughts on playing the horn well**. 1 Edition. Norway.
- Sadie, Stanley. 1980. **The New GROVE Dictionary of Music and Musicians**. Hong Kong : MacMillan Publishers Limited.
- Scholes, Percy A. 1955. **The Oxford Companion to Music**. Ninth edition. London : Oxford University Press.
- Socatiyanurak, Natchar. 2004. **Dictionary of Music**. 2nd Edition. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Sukawattana, Khaisaeng. 1992. **Music Appreciation: Western Music**. 2nd Edition. Bangkok : Thaiwattanapanit Press.
- Suttachitt, Narutt. 2003. **Sangkeet Niyom: an Appreciation of Western Music**. 4th Edition. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Tuckwell, Barry 1983. **Yehudi Menuhin Music Guides Horn**. London : Macdonald & Co.
- Whitener, Scott. 2007. **A Complete Guide to Brass: Instruments and Technique**, Third Edition. USA : Thomson Schirmer.
- Wongwan, Komsun. 2008. **Western Music. Bangkok**. Chulalongkorn University Press.
- Cass, Gregory. (1993). **Cornissimo** [CD]. Switzerland: VDE-GALLO.
- Catujar, Etienne. (2007). **Fantasie: music for horn** [CD]. Northallerton: Divine Art Record Company.

Ericson,John. (2004). **Canto** [CD]. Arizona: Summit Records.

Miller,Gregory. (2002). **From Bach to Bernstein romantic music for horn and piano** [CD].

Maryland: Musicians Showcase recordings.

Purvis,William. (2003) . **Romance. Music of Robert & Clara Schumann** [CD]. New York: Bridge Records.

Zelm,Paul van. (1999). **From Fanfore to Cantilena 19th Century Horn Music** [CD]. The Netherlands: Etcetera.

Zempleni,Szabolcs. (2011).Colours of the French Horn [CD]. EU: OEHMS Classics.